

af Jorderne er 1,322,000 Kr., Kornindtægterne, ved hvis Beregning man har taget Middeltallet af en længere Aarrækkes Kapiteltakster, udgør 290,000 Kr., Højtidsofret 647,000 Kr., andet Offer og Præstepenget 24,000 Kr., Accidenser 591,000 Kr., Renter af Embedskapital 650,000 Kr. — da disse Renter er 4 pCt., kan man slutte sig til, at Embedskapitalerne, de saakaldte Stiftsmidler, i Øjeblikket beløber sig til 16 Mill. Kr. — endelig er der et Tilskud fra Statskassen paa 84,000 Kr. og andre Indtægter paa 143,000 Kr. Der er i det forløbne Aar eller rettere sagt i de forløbne 1½ Aar af Ministeriet fra hvert enkelt Sognekald indsamlet sikre Oplysninger om Forholdene i Tiden fra 1905—10, saa at det kirkelige Udvalgs statistiske Materiale er blevet underbygget i høj Grad med det nye, eller, om man vil, det nye har til sikker Underbygning det kirkelige Udvalgs Statistik, saa at der aabenbart ingen Tvivl er om, at hvad her oplyses om disse Indtægter nok skal staa sin Prøve. Hvis man da beregner Grundløn og Alderstillæg efter de Regler, jeg nævnedes før, for de tre Klasser, kommer man til det Resultat, at naar hele Reformen er gennemført, vil man i Øjeblikket have et Overskud paa 74,000 Kr. aarlig i den samlede Lønmasse. Dette Resultat kommer man til efter meget forsigtige Beregninger. Der er f. Eks. til Pensioner vedrørende de Embeder, som ligger udenfor København og Frederiksberg, sat en samlet Sum paa 500,000 Kr., men hvis jeg tager Forholdet i 1910, er Pensionssummen for samtlige Embeder her i Landet, altsaa København og Frederiksberg indbefattet, kun 420,000 Kr. Nu er Forholdet dette, at Pensionsbyrden kan variere periodevis overmaade meget, egentlig langt stærkere, end man paa Forhaand skulde tro, idet der kan komme en Række af Aar, hvor Pensionsbyrden er lille, og en anden, hvor den er forholdsvis stor. Men naar man har saa voldsomt et Tal at løbe paa som ca. 20 pCt., er man overmaade sikret paa det Omraade.

Ved denne Inddeling i Lønningsklasser skulde man ogsaa opnaa at fordele de store og smaa Embeder noget rimeligere, end det hidtil har været Tilfældet. Det vil jo være det høje Tings Medlemmer bekendt, at de store og vellønnede Embeder fortrinsvis findes paa Øerne og i Østjylland, medens der i det øvrige Jylland, navnlig i Vestjylland, er en Mængde smaatlønnede Embeder. Det er Meningen, at der skulde ske en Regulering heraf; dog kan det ikke blive saadan, at man just fordeler efter

Folkemængden. Der maa tages Hensyn til Embedets Beskaffenhed, navnlig i ikke ringe Grad til, om det findes paa Landet eller i en Købstad; Købstadembederne maa i Almindelighed blive de højstlønnede. Som Eksempler paa denne Regulerings Omfang kan jeg anføre, at medens Sjællands Stift nu har 135 af de højstlønnede Embeder og Viborg Stift kun 9, skal Sjælland efter Forslagets Bestemmelse for Fremtiden have 112 og Viborg op til 22; og medens Sjælland for Tiden kun har 44 af de lavestlønnede Embeder, skal det herefter naa op til 67, hvorimod Viborg Stift, der i Øjeblikket har 57 af dem, skal gaa ned til 45. Denne Placering af Embederne i de forskellige Lønningsklasser i Stifterne vil medføre en betydelig Virkning i kirkelig Henseende, idet Forholdet jo ikke vil blive, som det har været hidtil, at de ældre og gamle Præster søger over til Øerne, medens de unge Præster altid kommer til Vestjylland. Jeg venter derfor af denne Reform ogsaa noget heldigt med Hensyn til selve det kirkelige Arbejde Landet over. De 74,000 Kr., der efter Beregningen vil blive tilovers, naar hele Reformen er indført, kunde jo have fristet til at sætte Grundlønnen for den laveste Lønningsklasse noget højere. Der har ogsaa fra Præsternes Side været fremsat Ønske om, at man i Stedet for at begynde med 2,000 skulde begynde med 2,200 Kr. Jeg mener, at der kunde være al rimelig Udsigt til, at selv en Grundløn af 2,200 Kr. i laveste Klasse vilde kunne afholdes af de tilstedeværende Midler; men ved en Reform maa man være forsigtig, og det er derfor foreslaaet, at den eventuelle Lov skal revideres om 5 Aar; hvis det da viser sig, at disse Beregninger er foretaget i den Grad paa den sikre Side, at der er Mulighed for at forhøje Grundlønnen navnlig i den laveste Lønningsklasse, er det noget, som Regeringen i allerhøjeste Grad maatte ønske kunde ske.

Reformen er tænkt at skulle gennemføres, efterhaanden som Embederne bliver ledige, saaledes at man nu ordner Embederne i disse Klasser, og efterhaanden som de bliver ledige, lader dem indtræde under de Lønningsforhold, som Lovforslaget foreskriver; dog skal man straks afhjælpe den Nødstilstand, og i Bund og Grund urimelige Tilstand, der hersker for en Række af de lavestlønnede Embeders Vedkommende, saaledes at ingen Præst, efter at dette Lovforslag er ophøjet til Lov, sidder med mindre end 2,000 Kr. i Grundløn, og et Lønningstillæg hvert fjerde Aar paa 400 Kr. indtil 4,000 Kr. Man kan ogsaa udtrykke det saaledes, at